

РЕШЕНИЕ

№ 4303

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 02.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2430** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. Б. И. срещу решение № 4675 от 06.12.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 11908/2022 г. на СРС, 130 състав, с което е потвърден електронен фиш, серия „К“, № 5873735, издаден от СДВР, с който на М. Б. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В касационната жалба са изложени съображения за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Сочи недоказаност на твърдяното нарушение. Твърди, че издаденият електронен фиш не съответства на утвърдения от министъра на вътрешните работи образец и не съдържа посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, а именно данни за териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението и описание на нарушението. Излага съображения, че административнонаказващият орган не е изпълнил задължението си да разясни правата му по повод издадения срещу него електронен фиш, както и да му предостави реална възможност да упражни правото си на защита чрез попълване на декларацията по чл. 189, ал. 5 ЗДвП. Оспорва техническата изправност на АТСС, с което е заснето нарушението, към датата на

констатиране на последното – 02.05.2022 г. Изразява искане за отмяна на решението на СРС. Представя писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът – СДВР, редовно призван, не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител са постъпили писмени бележки, в които изразява искане въззивното решение да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., която дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, VII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, приложим по силата на чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, макар по съображения, различни от изложените в нея.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установи следната фактическа обстановка: на 02.05.2022 г. в 17:24 часа, в [населено място], по Околовръстния път на [населено място] до номер 257, с посока на движение от ул. С. шосе към бул. Св. К. О. с техническо средство – АТСС С. М2, е засечена скорост на движение на МПС – товарен автомобил марка „Ш.“, модел „С.“, с рег. [рег.номер на МПС], от 82 км/ч (след приспаднал толеранс от -3%) при разрешена такава 50 км/ч в населено място, т.е. превишение от 32 км/ч. Нарушението е констатирано с разпечатка от техническото средство, в която е отразен регистрационният номер на лекия автомобил, дата и час на измерването, мястото и скоростта. Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил, впоследствие е издаден електронен фиш, серия „К“, № 5873735, с който нарушението е квалифицирано като такова по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, извършено при условията на повторност и е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лв. на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 ЗДвП.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, СРС е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Решението е неправилно.

Съгласно чл. 21, ал. 1 ЗДвП при избиране скоростта на движение в населено място водачът на пътното превозно средство не трябва да превишава максимално определената скорост от 50 км/ч. Определящо за съставомерността на деянието по посочения текст е мястото на извършване на нарушението, т.е. трябва да е безспорно установено, че нарушението е извършено в населено място. В чл. 21, ал. 2 ЗДвП е предвидено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В настоящия случай

това означава, че е възможно участък от пътя да е част от населено място, но ограничението на максимално допустимата скорост за движение по него да е различна от 50 км/ч (по-висока или по-ниска) и на предходни/следващи участъци да е необходимо поставяне на пътен знак с ограничение 50 км/ч. При това положение районният съд е следвало да изиска и приобщи към делото схема/проект на организация на движението на Околовръстния път на [населено място], от която да се установи дали съществува пътен знак В26 преди мястото на установяване на нарушението, и ако съществува, какво ограничение на скоростта е въведено с него.

Районният съд, като инстанция по същество, е длъжен да анализира цялата доказателствена съвкупност и да посочи кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. В настоящия случай СРС се е задоволил да изложи единствено съображения въз основа на приложените по делото писмени доказателства, но без относимата към датата на извършване на нарушението схема на организация на движението в процесния участък. Приетата за установена фактическа обстановка не е съответна на императивно предписаното от процесуалния закон съдържание и реквизити, което е и основният порок на съдебното решение – чл. 305, ал. 3, вр. чл. 317 НПК. Формирането на изводите от въззивния съд следва да стане при обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства по делото и следва да бъде обективирано в мотивите на съдебния акт, което в конкретния случай не е било сторено. Допуснатото процесуално нарушение опорочава фактическите установявания на въззивната инстанция.

Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, упражняван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания /чл. 218, ал. 1 АПК/, с изключение на съответствието му с процесуалните изисквания, свързани с правораздавателната власт на въззивната инстанция, съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. При липса на фактически изчерпателни и аргументирани правни изводи в мотивите към решението относно релевантните за законосъобразността на издадения електронен фиш обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, касационният съд на практика не може да осъществи дължимия от него контрол за законосъобразност.

Това налага касационната жалба да бъде уважена като основателна, а постановеното съдебно решение – отменено. Този извод обуславя и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд при спазване на задължителните указания на касационната инстанция по тълкуването и прилагането на закона /чл. 224 АПК/.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2 и чл. 224 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 4675 от 06.12.2022 г. на СРС, НО, 130 състав, по н.а.х.д. № 11908/2022 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.

